

PUSKÁS HÍRADÓ

a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület kiadványa

III. évfolyam 1. szám

megjelenik félévenként

2005. február

NEMZETI ÉVFORDULÓINK 100 ÉVE SZÜLETETT JÓZSEF ATTILA

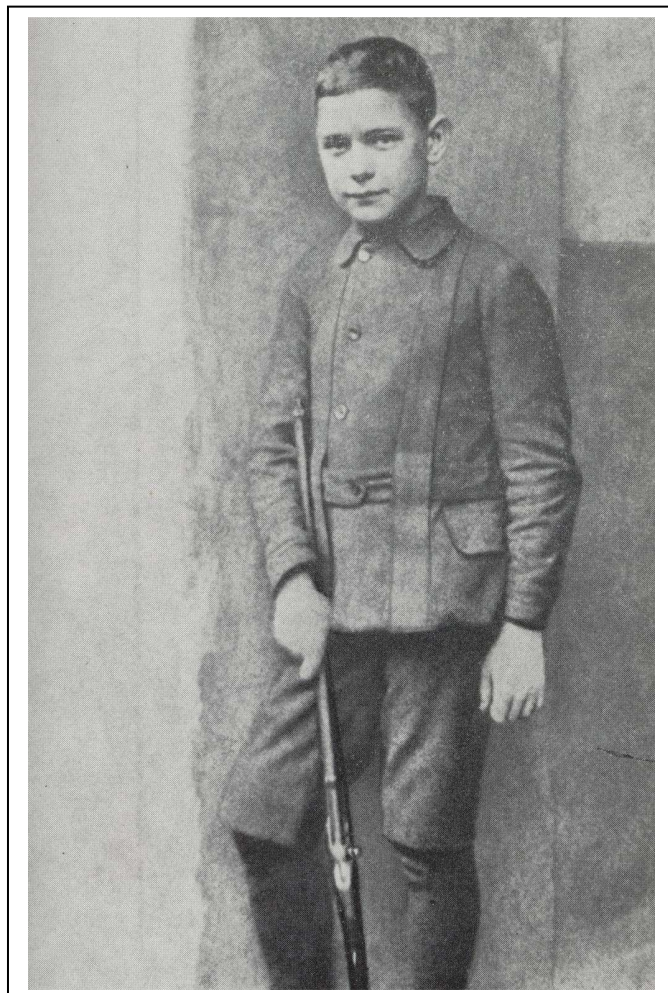
MAGYAROK

*Minek magunkat lassan ölni?
Nem jobb egyszerre megdögölni?
Mint rokkant lábbal tántorogva,
vizes, vak szemmel a csillagokba,
rossz, messzi csillagokba nézni
s régi dicsőséget idézni,
idézni mind, mi ősi, ódon,
hogy hátha mégiscsak megszánna
az Úristen valami módon.*

József Attila

*Ütött kopott Károli-bibliát,
s egy kötetnyi József Attila verset,
hátizsákomban vittem a hazát,
két ingem közé belefért a nemzet.*

Vihar Béla, Sepetovka 1942.

József Attila az őszirózsás forradalom idején

60 ÉVE FEJEZŐDÖTT BE A II. VILÁGHÁBORÚ

*Látod még élek! Nem nyel el a föld,
s nem martak szét a harsány fegyverek,
itt lapulok könyvek és füzetek
közt egy sötét szobában egyedül,
s mit eddig tettem, csinálom tovább,
nem vagyok bűnös én itt semmiért,
de lesz-e aki ezért megbocsát?*

Forgács Antal, 1940.

HÍRADÓK AZ II. VILÁGHÁBORÚBAN

„AMIKOR NEM HAJTOTTUK VÉGRE A PARANCSOT”

1944. szeptember elején a valamikori 18. k. ho. hir. szd. - mint a IV. hdt. híradó zászlóalja Békéscsabán várta a támadási parancsot, hogy Aradra meginduljunk. Sajnos a támadási parancs késett, annak ellenére, hogy a hadtest erői minden hajnalban a készenléti helyen voltak. Naponta lefűjták a támadást.

Éjszakánként a géptávíron vettük az összefoglaló jelentéseket a felderítésről, melyben jelentették, hogy a szovjet páncélos hadsereg vasúti szállítással Tövisnél érkezik.

Végre a támadásunk szeptember 13-án kezdődött és gyors sikereket hozott. Az esti órákban a IV. hdt. 1. páncélos hadosztálya bevonult Aradra.

Mi Békéscsabán az öreg Urbán vonalmester utasításai alapján a vizsgáló oszlopon a postai hálózatra bekötve onnan az aradi automata központig nehézkábel összeköttetést létesítettünk. A központ gyönyörű amerikai modern létesítmény volt A hdt.

A hdt. osztályai a városházán települtek, és így csak a hívószámokat kellett rögzítenünk és működött a rendszer.

Szállásaink a központ utcájában lévő lakásokban voltak.

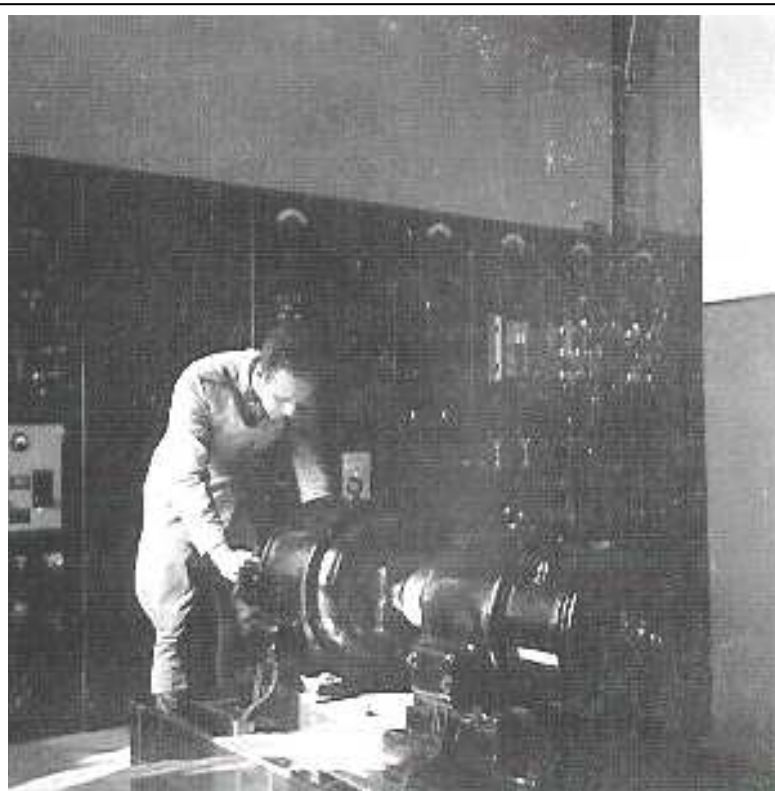
Persze a kezdeti késlekedés miatt a hadtest erői 18-án estére Hidasliget – Temesfüves - Opálos – Aradkövi – Borossebes – Kisszedres terepszakaszon ugyan kijutottak a Sziget hegység lejtőihez, támadásuk itt elakadt. Elért eredményeiket semmivé tette az, hogy ekkorra a 2. Ukrán Front főerői felfejlődtek. A románok jól tudták, hogy kezdeti sikereink nem sokáig tartanak, így például a légvédelmi tüzelőállásaikat is rendben otthagyták.

Végeredmény: 9 napig maradtunk Aradon, mire a visszavonulásra kaptunk parancsot. Persze a központnak az utolsó pillanatig működnie kellett. Kocsijainkkal az utcán a központ mellett várakoztunk.

Parancsot kaptunk, hogy a központot robbantsuk fel. Erre minden okunk megvolt, mert ekkorra már volt lakásaink ablakából is lövöldöztek ránk. Ennek ellenére a központot nem robbantottuk fel, csak időlegesen üzemképtelenné tettük azzal, hogy a négy nagy kapcsolótábla meghajtó motorjait, melyek kb. egy-egy mosógép motor nagyságúak voltak, és egy előtalált tartalék motort is magunkkal vittük. Nem volt szívünk barbár módon viselkedni.

Amikor már az éj sötétjében messze a városon kívül további parancsra várakoztunk, az egyik katonám az orrom alá dugott valamit, hogy kóstoljam meg. Francia tojáslikőr és francia pezsgő volt.

„Tessék csak jól meghúzni, mert van még egy ládával. Ezzel tartozunk azért a barátságtalan lövöldözős búcsúztatásért.”

*Kelenhegyi Emil szds. hadtest hír. zpk.
az aradi telefonközpont generátoránál*

hírközpont telepítése egyszerűnek sikerült, mert a románok csak az áramot kapcsolták ki.

Lászy János nyá. alez.

AZ „ISONZÓI CSATÁK”-RÓL

Az 1914-ben kitört I. világháború a keleti, nyugati és déli hadszínterek mellett 1915-ben új hadszíntérrel egészült ki, mivel Olaszország is belépett a Központi hatalmakkal szemben, az Antant hatalmak oldalán.

Az előzményekhez tartozóan a háború megkezdésétől Olaszország körül rendkívül bonyolult diplomáciai küzdelem alakult ki. Az Antant-koalíció arra törekedett, hogy a semleges Olaszországot a maga oldalára vonja, a Központi hatalmak (Németország, Osztrák–Magyar Monarchia, Törökország) pedig arra, hogy semleges maradjon. Az „olasz igények” már korábban megfogalmazódtak, amelyek a Monarchia olaszok lakta területeire (Dél-Tirol, Trieszt, Istriai-félsziget, Pula, Fiume), az észak, észak-keleti adriai tengerpartokra (Dalmácia, Albánia) irányultak.

Az Antant-hatalmak és Olaszország képviselői 1915. április 26-án Londonban megállapodtak, hogy Olaszország belép a háborúba. 1915. május 23-án Olaszország hadat üzent a Monarchiának. Az olasz hadüzenet idején a Monarchiának 125 zászlóalja, 185 lovas százada, 67 útege volt a határszakaszon, az isonzói fronton (főként milícia jellegű).

A hadüzenet után a keleti hadszíntérről ide irányították a VII. hadtestet. De ez sem biztosította az erőegyensúlyt, mivel az olasz haderő 850.000 főt számlált. Így az olaszok jelentős túlerővel indították meg támadó hadműveleteiket az Adriai tenger északi partvidékén. Átlépték a határt és 1915. június 22-ig eljutottak az Isonzó (Soca, szláv nyelven) alsó folyásáig. Az olasz haderő mindenképpen ki akarta erőszakolni a további áttörést Görz és a tengerpart között, amelynek fő stratégiai pontja a Doberdói fennsík volt. Ezzel kezdetét vette az „isonzói csaták” véres sorozat.

- Az első isonzói csata 1915. június 23. és július 7. között volt. Ebben a szakaszban a Monarchia csapatai (köztük a nagyváradi ezred magyar katonái) sikeresen védekeztek.

- A második isonzói csata 1915. július 18. és augusztus 10. között zajlott. Ekkor az olasz haderő még nagyobb erővel, de sikertelenül kísérelte meg az áttörést.
- A harmadik isonzói csata 1915. október 18. és november 4. között;
- Míg a negyedik 1915. november 10. és december 14. között folyt le.

Az 1915. évi négy „isonzói csatát”-ban a Monarchia csapatai (köztük jelentős magyar erők) ugyan kisebb létszámban, súlyos harcok árán, de megakadályozták az olasz csapatok áttörését.

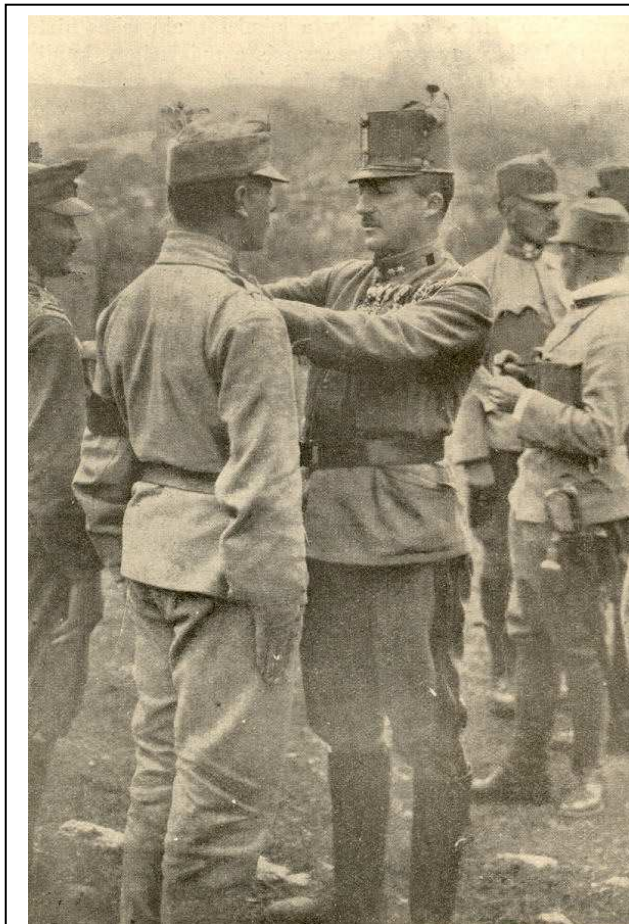
1915 végén a Monarchia, az olasz fronton felszabaduló erők átirányításával már elegendő védelmi csapatokkal rendelkezett, amely már elérte a 800.000 főt. Ez a létszám már teljesen egészében biztosította az erőegyensúlyt az olasz erők és a Monarchia csapatai között.

1915 nyarán-őszén a létszámfölényben lévő olasz katonai erők sikertelenségének az volt az oka, hogy nem rendelkezett megfelelő nehéztüzérséggel és az alkalmazott tüzérség is lőszerhiánnyal küszködött. A támadások tüzérségi előkészítése alacsony hatásfokúnak bizonyult. A jól előkészített védőállásokból a túlerejű olasz támadások a Monarchia erőivel elháríthatók voltak. A már

jelentős harci tapasztalatokkal rendelkező magyar-osztrák csapatok szilárd, jól védhető harcállásokat építettek ki. A gyalogság és a tüzérség közötti együttműködés is sikeres volt.

Az 1915. évi négy „isonzói csatát” még további hét követte a caporettoi 1917-es áttörésig, majd a Pó síkságon a piavei és a dél tiroli hadműveletek következtek 1918 őszeig.

Az „isonzói csaták” további harci fejleményeiről, az 1916-18-as harctevékenységekről a következő számainkban adunk ismertetőt.

József királyi herceg vitézségi érdemeket oszt

*Haász János szds. a Zrínyi Miklós
Katonai Akadémia Híradó
Tanszékének tanára, akit a
Corvin közti forradalmárok
nemzetőrségének híradó főnökévé
neveztek ki 1956. október 30-án*

Az akadémia tisztjei a Corvinisták között

Az anyagi segítségen kívül a Corvin-
köziek szellemi segítséget is kértek.

Kiképzésükre október 30-án 12 tiszt
indult a helyszínre. A csoport parancsnoka
Dienes Ödön alezredes volt. Megérkezvén a
Corvin-közbe, kiosztották az új
Nemzetőrségi igazolványokat. Ezt a
feladatot minden résztvevő központi
intézkedésre hajtotta végre, ugyanis a
megalakult Nemzetőrségnek tagjai lettek a
forradalmárok is.

Az akadémiaiával a rádiós kapcsolatot
Haász János százados által telepített rádión
és a postai távbeszélőn tartották. Fő
feladatuk az ott összegyűlt polgári
személyek szakszerű, rövid idejű kiképzése
volt, a Nemzetőrségben adódó feladataik
ellátására.

A rádióállomás kezelője Orosz Mihály híradó
hallgató és még két társa lett. A megszervezett
rádióhálóba bekerült még a Budaörsi híradó ezred, és
Ferihegy.

A kiképzésnek a november 4-i hajnali támadás vetett
véget. Az eseményekben résztvevő akadémisták egy
része, látva a komoly veszélyt, a felelősségre vonás
elől külföldre távozott.

Ilyen volt Arnóczky Pál híradó százados is, aki
lelkes híve lett a kialakuló új rendnek. Ő olvasta fel,
például az egyetemisták 12 pontját, majd tagja lett az
akadémia Forradalmi Bizottságának. Márton András
visszaemlékezésében megemlíti, hogy - Márton
forradalomban betöltött szerepét ismerve - megjelent
egy teherautóval, és kérte, hogy ő is távozzon
külföldre.

Márton ezt nem fogadta el, és az akadémiaán maradt.

Tisztelt Hölgyeim és Úraim! Kedves Bajtársaim!

Nagyon fáj a tudat, hogy ezen a földön már nem találkozhatom
veletek. A betegségem miatt nem tudok utazni.

Ezért engedjétek meg, hogy legalább ezzel a pár sorral
üdvözljelek benneteket, akikkel karöltve az elsők között
igyekeztünk átszervezni a és az új elméletre kiképezni a születőben
lévő Magyar Hadsereget. A Kijevi Legfelsőbb Híradótiszt Iskola
elvégezése után, a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia híradó
főtanáráként a tanszéken dolgozó bajtársakkal együtt hosszú órákat
dolgoztunk, amit a tanári létszám hiánya idézett elő. Veletek együtt
boldogan és büszkén végeztük munkánkat, mert tudtuk, hogy
hazánknak szüksége van egy erős jól képzett hadseregre. – Ha békét
akarsz, akkor készülj a háborúra. – Nyugodtan állítom, hogy mi
ringattuk a fiatal Magyar Hadsereg bölcsőjét és tudom, hogy ez a
tudat büszkévé tesz benneteket is. Ne törődjétek az áskálódókkal,
akik esetleg vádolnak bennünket. Emeljétek magasra a fejeteket,
mert mi teljesítettük azt, amit a haza kért tőlünk.

Most pedig engedjétek meg, hogy bocsánatot kérjek, ha valami
olyat tettem, amivel szembekerültem veletek. Ne felejtsetek el „Nem
vagyunk szentek. Mi csak egyszerű emberek vagyunk, akik sokszor
akaratomon kívül tévedünk és hibákat követünk el az életben.” A
hazám büszke lehet rám, mert nyugaton amerre jártam mindenhol
büszke voltam a magyarságomra és mindenhol csak jó nevet
szereztem a hazámnak. Elég sok újítással, néhány találmánnyal
fényesebbé tettem a magyar nevet. Én esküszöm, hogy az eskümben
foglalt katonai titoktartást sohasem szegtem meg. Soha senkinek nem
okoztam kellemetlenséget. Arra kérlek benneteket, ha valakit
megbántottam az bocsásson meg, mert nem szeretnék úgy távozni
erről a földről, hogy valaki haraggal gondoljon rám.

Kívánok részetekre jó egészséget, sok boldogságot és hosszú életet.

Most pedig egy rövid kis verssel búcsúszom.

Maradok bajtársi, baráti szeretettel.

2004. augusztus 24.

Haász János

Dr. Kolozsvári Sándor nyugállományú ezredes írása nyomán

BUDAPEST

*A fém madár motorjai, melyben a Titánok tüze lobog.
Dübürgő hörgéssel repítenek engem a múltba,
Melynek a képe, még mindig fényesen ragyog.
Körülöttem az utasok alszanak.
De én ébren vagyok.*

*Testemet az izgalom láza fűti.
Mert újra láthatom hazám, ahonnét vagyok.
Sok év repült el felettem.
S a kemény munkában megöregedtem.*

*A gép száguld.
Az idő múlik.
Alattunk Budapest fényárban úszik.
És én úgy érzem,
Hogy minden csak nekem ragyog.
Mert ennek a városnak, míg élek szerelmese vagyok.*

Haász János, Sydney 1996.

BAJTÁRSI EGYESÜLETÜNK AZ ÉVES TERVEK TÜKRÉBEN

Hetedik évünket kezdtük el, az éves elgondolásainkat a tagság és az elnökség messzemenő elképzelései figyelembevételével igyekeztünk és igyekszünk mai is összeállítani. Egyesületünk olyan szervezet, amely a hazafiság eszményére épülő honvédelem, híradó szolgálati hagyományok ápolását és az Egyesület tagjainak érdekképviselését, érdekvédelmét vállalja el. Mindezek alapján fontosnak tartjuk évenként a főbb feladataink meghatározását, de nem utolsósorban a kapcsolataink kiszélesítését, ezek nélkül nem tudnánk létezni. Az éves munka és feladat tervek általában négy részből, fejezetből állnak, így többek között:

Bevezető rész:

I. Fejezet: Az elnökség és az ellenőrzőbizottság tagjainak telefonszámainak tartalmazza.

II. Fejezet: Az éves főbb feladatokat sorolja fel.

III. Fejezet: A feladatokat, rendezvényeket tartalmazza.

IV. Fejezet: Az egyéb tájékoztatókat foglalja magába.

A főbb feladatokban meghatározzuk:

- A híradó hagyományok ápolását, a történelmi eseményekről való megemlékezéseket, kulturális értékeink bemutatását, kapcsolataink folyamatos erősítését.
- Erősítjük a Bajtársi szellemet, figyelemmel kísérjük tagjaink életkörülményeit, a rászorultak – lehetőség szerinti – segítséget nyújtunk.
- Pályázatokon való részvétel.
- A Puskás Híradó segítségével előtérbe kerül a tagtoborzás, a tagság rendszeres tájékoztatása.
- Esetenként közérdekű vetített

Mikita János híradó vezérőrnagy előadása a PTHBE 2004. év végi közgyűlésén (2004. november 19.)

képes tájékoztatókra külső előadókat kérünk fel.

- Fontosnak tartjuk a védnokok kiválasztását, felkérését, a szponzorok felkutatását.
- Idővel szeretnénk alapítványt létrehozni, ha erre külső anyagi segítséget, támogatást kapunk.
- Kezdeményezzük egyesületünk történetének összeállítását, a fontosabb események megörökítését.
- 2005-ben élni kívánunk az alapszabály II. fejezetében foglalt lehetőséggel, azaz az „ÖRÖKÖS TISZTELETBELI TAG” cím odaítélésével.

Kapcsolataink széleskörűek, így többek között a HM Vezérkarfőnök helyettesével, de nem sorolom végig, mind a kilenc szervezettel, intézménnyel, kik igen nagy segítséget adnak egyesületünknek.

Évenként négy alkalommal – negyedévenként – tartunk elnökségi ülést, két esetben pedig, februárban és novemberben közgyűlést. A hatékonyabb munkavégzés érdekében ezeken felül évenként 5–6 alkalommal, az üléseket előkészítő operatív bizottsági megbeszélést tartunk 4–5 fővel, az adott témában érintett személyekkel. Két munkabizottságunk segíti feladataink végzését:

- Érdekképviselési és szociális bizottság;
- Közművelődési bizottság.

A bizottságok 3–5 fős létszámmal végzik munkájukat.

Rendezvényeink azon túl, hogy évenként visszatérőek, az alábbi eseményeket szerveztük, illetve szervezzük meg:

- Puskás Tivadar emlékhét immár két alkalommal, Puskás Tivadar 155. és 160. születésnapja alkalmával.
- Évenként Puskás Tivadar sírjánál szeptember 17-én koszorúzási ünnepségen veszünk részt a Puskás Tivadar Távközlési Technikum diákjaival.

- Pályázatokon vettünk részt, eddig 4 kiadványunk jelent meg:
  - * A híradó története (2001.)
  - * Kossuth Lajosra emlékezünk 1802-2002 (2002.)
  - * II. Rákóczi Ferencre emlékezünk (2003.)
  - * Puskás Tivadarra emlékezünk (2004.)
- Hagyományörző tevékenységek, történelmi eseményekre visszaemlékezés (Kossuth Lajosra, II. Rákóczi Ferencre, Bocskai Istvánra, Deák Ferencre, József Attilára, stb.)
- A felavatott híradó tiszték 50 éves évfordulójáról való megemlékezés, ünnepség szervezése.
- Együttműködési szerződés a Hadkiegészítő Parancsnoksággal és annak Szü. és Érdekvédelmi Osztályával.
- Országos szövetségekhez való tartozás – BEOSZ és HOKOSZ (a BEOSZ 61. taggyejelete lettünk).
- Részt veszünk mindkét szövetség főbb rendezvényein.
- Nyugállományú híradóklubokkal, egyesületekkel való kapcsolattartás, évenkénti közös rendezvények jól szolgálják a bajtársi szellem elmélyítését:
  - * közös megbeszélések, feladatok egyeztetése;
  - * pisztoly löverseny;
  - * családi összejövetelek.
- Jubileumi születésnapos bajtársak évenkénti köszöntése, ezen belül az Idősek Világnapjának megünneplése.
- Puskás Híradó félévenkénti megjelenése, abban közérdekű tájékoztatók, egyéb események, írások megjelentetése. 2002-től a közgyűléseken kerül mindig átadásra. Ennek felelőse a „Propaganda és Sajtó” felelős.
- Rendezvényeink esetenként a híradó tagozattal közösek:
  - * belföldi és külföldi kirándulások;
  - * idősek világnapja;
  - * aktívák bajtársi összejövetele;
  - * múzeumlátogatások;
  - * szakmai napok helyett különböző tájékoztató látogatások;
  - * szociális látogatások, segítség.

- Nyugállományú katonák VI. országos Fórumán való részvétel.
- Katona Nemzedékek XIV. találkozó ünnepségén részvétel.
- Részvétel egyéb rendezvényeken:
  - * a hagyományápoló szervek III. tanácskozásán;
  - * Alapítvány a honvédségért II. tanácskozásán;
  - * BEOSZ napja (február 17.) megünneplésén;
  - * BEOSZ 15 éves emlékünnepe;en;
  - * HOKOSZ tisztújító közgyűlésén (február 21.);
  - * Rákóczi év folytatása.
- Megemlékezés a II. Világháború befejezésének 60. évfordulójáról.
- Esetenként részt veszünk a Híradó Parancsnokság nagytarcsai rendezvényein, ünnepségein.
- Kegyeleti teendők, részvétnyilvánítások. Eddig az egyesület 14 tagjától vettünk végső búcsút.

Tagdíjfizetés évenként 500, -Ft tagonként. Ezt az összeget tagjaink többszörösen túlteljesítették. Köszönet érte. A BEOSZ-nak egyesületünk az előírás szerinti tagonként 100, -Ft-ot fizet.

A tagság létszáma az 1998-as induláskor 98 fő volt.

Tagjaink 14 megyében élnek, laknak:

Pest megyében	24 fő
Fejér megyében	15 fő
Zala megyében	6 fő
Borsod megyében	5 fő
Nógrád megyében	4 fő
a többi megyékben	3 fő

Összlétszámunk:

Budapest	90 fő
<u>Vidék</u>	<u>72 fő</u>
Mindösszesen	162 fő

Budapest, 2005. január 26.

*Szepezdy Dezső nyá. ezds.
PTHBE ügyvezető alelnök*

KECELEN A HELYZET VÁLTOZATLAN

Évnyitó. Ha évnyitó és ráadásul a Puskásban, akkor semmiképp nem az öltönyös, unalmas, átlagos tanévnyitóról van szó. 2004. szeptember 2-án sem volt másképp.

Az iskola színe-java már fél nyolckor a Nyugati-pályaudvaron topogott, zajongott, ökörködött (nézte a csajokat, ahogy azt egy szinte csak fiúkból álló diákseregtől el is lehet várni, sőt magától értetődik) és epekedve várta, hogy megpillanthassa Őt, akár csak egy villanásra is. Ki másról beszélénk, mint az iskola különc igazgatójáról DR. HORVÁTH LÁSZLÓ-ról. Többmásközt az Ő személye sem engedné meg, hogy a Puskásnak egy szimpla, unalmas évnyitója legyen.

Mindegy. A diákok és tanáraik felszálltak arra semmihez sem fogható szagot árasztó (MÁV szag) külön vonatra, melyen majd 3 órát töltöttek el odafelé és szintén ennyit vissza, zötykölődve, vidáman és örülve annak, hogy vége a nyárnak, vége a szabd életnek és, hogy végre elkezdhetnek tanulni. Ezt nem is ecsetelem tovább, hiszem mindenki tudja, hogy a diákok és nem ritkán a tanárok is mennyire örülnek az új, küzdelmes tanévnek. Szóval roppant kényelmes utazás után végre megérkeztünk Kecelre, abba a (szerintem) világvárosba, melyben ez tényleg figyelemreméltó hadiipari park található. A park bejáratánál szépen sorban a Puskás diákok sorakoznak, és arcukon meg-megcsillan egy mosoly, mielőtt döbbsen veszik észre, hogy helikopter száll le az orruk elé. Feszült figyelem. Egyesek azt találgatják, hogy valamiféle kormány bulira csöppentünk, mások azt gondolják, lehet hogy az amerikai elnökről kiderült, Ő is Puskás diák volt, és megjelenésével szeretne köszönetet mondani az iskolának. Mindenki tévedett. Igaz, nem kevésbé tiszteletre méltó, sőt még inkább csodálatosabb, mint az amerikai elnök. Persze, hogy Ő, a mi Igazgatónk, a hős, a pocakos angyal szállt le közénk az égből, hogy megnyissa a tanévet. DR. HORVÁTH LÁSZLÓ. Tapsvihar, éljenzés, füttyülés, repülő bugyik és melltartók (amennyire ezt tőlünk el lehet várni) és tiszteletteljes pillantások keresztüztében szerényen megnyitotta a tanévet, majd két pohár Unicumot. Hát igen. Ő a mi hősrünk. New York-nak Pókember, Gothamnek Batman, de nekünk, csak Ő és csak is Ő a hős.

Rendkívül gusztusos, ám ehetetlenül forró ebéd után szépen körbejártuk a parkot és csodálattal figyeltük meg letűnt korok óriásait, a tankokat,

vadászgépeket, lokátoros autókat, lövegeket, stb. Élmény volt. Csodálatos élmény. Ezek között a monstrok között az ember hihetetlenül kicsinek, jelentéktelennek érezte magát. És mégis volt benne valami vonzó. Abban, hogy ez a gyenge, szinte jelentéktelen lény (aminek érezte magát közelükben valaki) irányíthatja, vezérelheti ezeket a fémszörnyeket. A hatalom érzése központosulhatott azoknak az embereknek a szívében, akik vezethették őket. Sajnos nekem ez nem adatott meg, de maga a

tudat is elég jó volt. Miután a parkban tett látogatás elején kikötötték, hogy ne másszunk fel semmire egyértelmű volt, hogy a tiltás hatására, amire csak tudott (hiszen egy-egy jármű meghódítása elég körülményes volt) felmászott, és Rambóéhoz hasonló elszánt, harci tűzben égő arccal fényképeztette le magát társaival. Akit elkaptak egy-egy gép tetején, a parkban dolgozó személyzet tagjai, azt egyből a sötétzárkába zárták. Persze ez csak vicc, de mi lenne a világgal vicc nélkül? Sivár, szürke, háborús övezetbe hasonlónak válna. Viszont a téma, amelyről írok mégis komoly. Nem mindennapi dolgokat láttunk ezen a helyen. Bizonyos szempontból gyilkoló gépeket, bizonyos szempontból az emberi találékenység eredményeit, melyek a technikai tudásunk mérföldkövei, és ezek hatása örökre beleívódott történelmünkbe.

A fitológiai kitekintés után bejezem beszámolómat a keceli kirándulásról, hiszen ha minden csodálatos és érdekes dolgot le szeretnék írni, akkor inkább könyvet adnék ki róla és hihetetlenül meggazdagodnék.

Sándor Tamás 11.b
Puskás Tivadar Távközlési Technikum

KOMMUNIKÁCIÓ 2004

2004. szeptember 15. fontos dátuma a távközlési és informatikai változások, ezen belül a katonai célú kommunikációs igények tudományos feldolgozásának és egyben megnyitója a Puskás Tivadar Emlénapoknak.

A Kommunikáció 2004 az ötödik nemzetközi szakmai tudományos konferencia helyszíne a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem (ZMNE).

E rangos esemény fővédnöke: Mikita János mk. vör. a Honvéd Vezérkar főigazgatója.

Rendezői:

- a ZMNE Katonai Információs Rendszerszervező Tanszéke;
- a Honvéd Vezérkar Híradó és Informatikai csoportfőnöksége;
- a ZMNE Katonai Műszaki Doktori Iskola;
- a Hírközlési és Informatikai Tudományos Egyesület ZMNE Csoportja.

Kommunikációs partnere: a Magyar Távközlési Részvénytársaság.

Támogatói:

- a Siemens Nemzeti védelmi és biztonsági ágazat;
- a KAPSCH Telecom Kft.;
- Az ALCATEL Hungary Kft.;
- Thales Communications.

A tudományos konferencia célja a távközlési és technikai változások ismertetése, a katonai kommunikáció helyének és szerepének értelmezése a NATO és a hazai hadműveleti vezetés rendszerében, a képzés és felkészítés aktuális kérdéseinek bemutatása, a katonai, kormányzati és polgári szakértők, a gyártók és szolgáltatók rendszeres kapcsolattartásának elősegítése, tapasztalatcseréjük megvalósítása nemzetközi szinten, valamint adott témakörök kutatási eredményeinek áttekintése.

A szervező bizottság Dr. Habil Sándor Miklós ezredes elnökletével nem titkolt szándéka volt, hogy a Kommunikáció 2004 előadásai minél szélesebb körben ismertté váljanak. A konferencia szerkesztett anyagát 328 oldalas könyv formájában kapták meg a résztvevők, melynek a kiadását az egyetem vállalta. A kiadvány 31 előadást tartalmaz.

Az elméleti előadások mellett bemutatásra kerültek, többek között egy katonai alkalmazásra kifejlesztett, hordozható, megerősített kivitelű, integrált rendezővel, menedzment és DECT mobil rendszerrel támogatott tábori kommunikációs rendszer, valamint egy harcászati szintű, csapatvezetést - irányítást - támogató vezetési és információs rendszer.

Az előadások korszerű előadás-technikai háttértámogatással kerültek bemutatásra.

A tudományos szintű értekezések foglalkoztak az EU csatlakozásból következő, várható változásokkal, eljárásokkal, védelmi célú mobil távközlésben, új

kábelhálózat létesítő technológiákkal, a terrorizmus és a kommunikáció kérdéseivel, a távközlés biztonságával, a beszéd és adatkommunikáció konvergencia lehetőségeivel a Magyar Honvédség távközlő és informatikai rendszereiben.

Foglalkoztak a „digitalizált katona” kommunikációs és információs igényeivel, az összhaderőnemi stratégiai szemlélettel a francia haderőben, a Magyar Honvédség zártcélú hálózatának biztonsági kérdéseivel, a távközlési szolgáltatók fejlesztési feladataival és egy sor rendkívül fontos és érdekes elképzeléssel a megbízható, intelligens hálózatok, interaktív kapcsolatok megvalósításával a hazai katasztrófavédelmi kommunikációtól a kormányzati távközlésig.

Történelmi áttekintésre került sor az elektronika fejlődésének hatásáról a harcászati kommunikációra, a cyber-tér létéből fakadóan a hadviselés hatodik színterére.

Helyet kapott az előadások sorában a híradó képzés jelenlegi helyzete, a képzés megvalósításának új elemei és módszerei.

A plenáris ülésen elhangzott előadásokról és a szekcióülésen elhangzottakról nehéz lenne összefoglalót adni, ezért csak érintőlegesen egy-egy téma címének megemlékezésére vállalkozom.

Puskás Tivadar a nagy magyar feltaláló születésének 160. évfordulójáról Dr. Lindner Miklós, egyesületünk elnöke emlékezett meg. Előadásában áttekintette Puskás Tivadar életét, munkásságát, kiemelve, hogy az egyetemes kommunikációban a „puskási” gondolatnak ma is jelentős szerepe van. Találmányai erősítették Magyarország nemzetközi tekintélyét. Neki is köszönhetjük, hogy a XX. század elején hazánkban jelentős híradástechnikai ipar jött létre, hogy az 1930-as évek Magyar Királyi Honvédségének voltak Puskás elven épített 10-es, 30-as központkapcsolói, 2-4 Néper erősítési tényezővel rendelkező tábori vonalerősítői.

Hazánkban a NATO-ba történő felvétele kapcsán természetesen új eszközök, szervezési elvei, módszerek

kerülnek a híradó szolgálat birtokába. Ezek az új eszközök és módszerek egy tekintetben változatlanok, magukon viselik Puskás Tivadar zseniális felfedezését, amelyek az állomások tetszés szerinti összekapcsolásának elvében, valamint a rádió-hírszórásnak, ha úgy tetszik a rádióhíradásnak a telefonhírmondóból történő származtatásában jut kifejezésre.

A továbbiakban zárógondolatként a konferencia egy érdekes, újszerű, a kor kihívásait figyelembevevő előadását érinteném.

Gácsér Zoltán előadásában - a hálózatközpontú hadviselés kapcsán - elhangzott a digitalizált katona fogalma. A fejlettebb hadseregek elképzeléseiben megjelenik a digitalizált és hálózatosított katona. Ennek lényege, hogy az önállóan feladatot végrehajtó katona felszerelésében elengedhetetlen a modern digitális eszközökkel történő ellátottság, valamint a viselhető, hálózatba kötött számítógéppel történő felszerelés.

Az elképzelések szerint a katona rendelkezzen:

- speciális ruházattal, amely biztosítja a vizuális és infravörös felderítéssel szembeni védelmet, a hőmérséklet szabályozását, a biológiai és vegyi hatások elleni védelmet, és a fontosabb szervek lövedék elleni védelmét. A ruházat része az integrált sisak, lövedékálló mellény, elhajlás érzékelőkkel ellátott kesztyű, az energiaellátó bakancs;

- nagyfelbontású, digitalizált térképadatbázissal ellátott globális helymeghatározó (GPS) vevő egységgel;
- helyzetjelentő egységgel;
- idegen-barát felismerő rendszerre (sisakba építve);
- nagyfelbontású kép és megjelenítő egységgel (szemüvegbe, sisakba építve);
- beszélő készlettel;
- viselhető számítógéppel;
- nagy zavarvédetségű személyi rádióval;
- egészségügyi állapotjelző szenzorokkal a ruhában;
- hordozható szárazföldi és légi robottal a hátizsákban;
- elektro-optikai eszközökkel ellátott speciális fegyverrel.

Gordon Sullivan USA VKF1993-ban jelentette ki:

„Míg a XX. sz. szárazföldi hadviselésének meghatározója a harckocsi volt, a XXI. századé a számítógép lesz. Az információ a győzelem záloga a harcmezőn!”

*B. Nagy Péter
nyá. mk. alez.*

KÉZFOGÁS A HONÉRT

2004. novemberében tizenharmadszor rendezte meg a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége a Katonanemzedékek találkozóját. A találkozó megrendezésének eredeti célja az volt, hogy a rendszerváltás után összehozza az 1945 előtti, a Néphadsereg és a rendszerváltás utáni Magyar Honvédség tagjait. Alapvető célja az ismerkedés, egymás gondolatainak kicserélése, a 40 évig fennálló idegenként kezelt háborús hadsereg tagjainak megismerése, a régi korok szellemének hamisítás-mentes megismerése.

Előadások hangzottak el a mai változó haderőről. Hagyományápolás az egyik fontos feladat. A Balatonkenesei üdülő parkjában a hősök emlékére felállított kopjafát minden évben a résztvevők megkoszorúzzák.

Az is hagyomány, hogy a koszorút a magyar ejtőernyősök bajtársi szövetsége szervezésében, az ejtőernyősök hozzák. Néhány év óta külföldi vendégeket is meghívunk.

Tekintettel a résztvevők nagy számára, az igényeket korlátozzák. Ebben az évben egyesületünk fő, Szepezdi Dezső ügyvezető alelnökünk vett részt.

Volt még egy résztvevője a találkozásnak. Egyesületünk tagja, Mikita János vezérőrnagy (a képen jobb oldalt) a HM VKF törzsigazgatója, eredeti végzettsége szerint híradótiszt.

A híradó zászlóalj, az ugyanott állomásozó híradó ezredből jött létre, átalakítás után. Az itt megalakított híradó ezred 1962-ben Vácról költözött Székesfehérvárra, az 5. hadsereg parancsnokságának híradását biztosító alakulatként. Legnagyobb feladatait a hetvenes években kapta. Ekkor a Magyar Néphadsereg legjobban ellátott híradó ezrede volt. Mivel az 5. hadsereg volt kijelölve a Varsói Szerződésben közreműködő magyar katonai szervezetként, az ezred mindig részt vett azokon a gyakorlatokon, melyeket a Szovjetunió csapataival, illetve a társult országok csapataival a magyar alakulatok közösen végeztek. Fennállásának 50 éves évfordulóján az alakulat az alábbi szervezettel ünnepelhetett:

vezető szervek:

- Parancsnokság
- Személy- és munkaügyi részleg
- Hadműveleti részleg
- Logisztikai részleg
- Ügyviteli részleg
- Kiképzési részleg
- Jogi és igazgatási részleg

biztosító alegységek:

- Híradó szakasz
- Komendáns szakasz

végrehajtó alegységek:

- Tábori Hírközpont század
- Alaphírközpont század
- Információvédelmi központ
- Távközlési részleg

logisztikai alegységek:

- Logisztikai Műveleti Központ
- Logisztikai század
- Egészségügyi Központ

Technikai eszközei nem sokat változtak az átalakítás után. Legfontosabbak: R130, R137, R140 és R142 rádióállomások, R1412 és R1406 rádiórelé-állomások. Könnyű és nehézvezetékes építő rajok, központ gépkocsik.

A hadsereg létszámának további csökkentése magával hozza a parancsnokságok létszámának és szervezetének átalakítását is. A vezetés híradását kisebb alakulat is megoldhatja, így a zászlóalj tovább apad, századdá zsugorodik, s mint század biztosítja majd a Szárazföldi parancsnokság híradását.

Révész Gyula mk. alez.

MIT ÍRNAK RÓLUNK!

PUSKÁS TIVADAR-EMLEKNAPOK

A Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemen 2004. szeptember 15-én *Horváth Ferenc* dandártábornok, híradó és informatikai csoportfőnök nyitotta meg a Puskás Tivadar Emléknapokat. Az első rendezvényre – Kommunikáció 2004 címmel – az egyetem információs rendszerszervező tanszékének és doktori iskolájának, az MH Híradó-és Informatikai Csoportfőnökségnek és a Hírközlési és Informatikai Tudományos Egyesületnek a szervezésében került sor. A konferenciát *prof. dr. Szabó Miklós* vezérőrnagy, akadémikus, rektor nyitotta meg. *Dr. Lindner Miklós* vezérőrnagy, a Puskás Tivadar Bajtársi Egyesület elnöke a nagy magyar feltaláló születésének 160. évfordulója alkalmából mondott ünnepi beszédet.

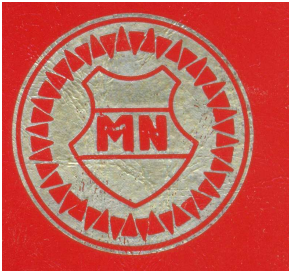
A rendezvényen *Hamar Sándor* ezredes, csoportfőnök-helyettes a katonai információs rendszerekkel kapcsolatos új kihívásokról, *dr. Abos Imre* a MATÁV Rt-től pedig az uniós csatlakozás után a távközlésben várható változásokról tartott előadást. *Dobos Attila* a Siemens Rt-től a beszéd- és adatkommunikáció konvergenciájának lehetőségeit, *dr. Szép József* mérnök ezredes a NATO új kezdeményezését, a hálózati képesség fejlesztésének jelentőségét ismertette referátumában.

Jean-Luis Deberuet, a Thales Communications vezetője a Rita 2000-es hálózat zászlóaljszintű harcászati alkalmazását ismertette, *Fabrice Savoldelli* vezérkari őrnagy pedig a Maestro információs rendszer katonai alkalmazásának lehetőségeiről tartott előadást.

Másnap – közel ötven fő, zömmel egykori rádiótisztek és egyetemi hallgatók részvételével – szakmai napot rendeztek az egyetem Üllői úti bázisán. A *Híradótisztképzés – múlt és jövő* című előadásán *dr. Koczka Ferenc* nyugállományú ezredes, megbízott tanszékvezető napjainkról és a jövőben várható képzési változásokról adott tájékoztatást. A nagy feltaláló születésnapjának 160. évfordulója és a híradók napja alkalmából *Mádl Ferenc* köztársasági elnök csapatzászlót adományozott az MH Híradó-parancsnokságnak. A szeptember 17-i ünnepségen *Iváncsik Imre* politikai Államtitkár adta át a zászlót *Felker Lajos* ezredesnek, az alakulat parancsnokának. A rendezvényen leleplezték Puskás Tivadar mellszobrát. A nagytarcsai laktanya a jövőben az ő nevét viseli.

*Magyar Honvéd XV/39. szám
(2004. szeptember 24.)*

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS!

2005-2006. ÉVBEN PÁLYÁZATOT HIRDETÜNK VISSZAEMLEKEZÉSEK ÍRÁSÁRA.

Az egyesület elnöksége és a szerkesztőség visszaemlékezéseik megírására kéri fel az egyesület tagjait, az alábbi témákban és formában:

1. Pályatükör (8-10 oldal terjedelemben)
2. Visszaemlékezés 1-1 érdekes történetre a híradók életéből
3. A PTHBE-hez csatlakozásom, véleményem, javaslataim, stb.

ÉRTÉKELÉS: az 1. pont alapján beküldött (vagy behozott) írásokat összegyűjtjük és később könyv alakban kiadjuk a 2. pont alatti fogalmazványokat a PUSKÁS HÍRADÓBAN közöljük

ISMÉT KEVESEBBEN LETTÜNK

Ismét elment egy híradó tiszt: *Fenyvesi Károly nyá. mk. alezredes*, szeretett Karcsi bácsink!

Ő volt a budapesti nyugállományúak klubja híradó tagozatának legidősebb tagja.

96. életévében, a karácsonyi ünnepek során végleg elbúcsúzott tőlünk. Életének utolsó percéig mozgékony, önálló és kedves egyéniség volt, aki hosszú életpályáját becsülettel, a szakma szeretetében, aktív példamutatással járta végig. Tiszteltük és irigyeltük. A Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem búcsúztatta, ahonnan évtizedekkel korábban ment főtanári beosztásából nyugállományba. Népes tisztelői csoport kísérté utolsó útjára 2005. január 18-án. Katonai tiszteletadással temették a Farkasréti temetőben. A ravatalozóban búcsúztak tőle szerettei, a Kanadából hazaérkezett unokák, akik megható búcsúbeszédet mondtak, és az Egyesült Államokban élő édesapjuk búcsúlevelét is magukkal hozták.

Egyesületünk nevében Dr. Lindner Miklós nyá. vörgy., a híradó tagozat nevében B. Nagy Péter nyá. alez., a ZMNE Bajtársi egyesülete nyugállományú tagjai és a Budapesti hadkiegészítő parancsnokság megbízottja kísérték utolsó útjára.

Nincs többé Karcsi bácsi! Még a 2004-es évet záró tagozati rendezvényen, december 2-án meghatódva fogadta a jókívánságokat.

Munkássága, élete példát ad. Ezúton is búcsúzunk tőled, emléked megőrizzük, nyugodj békében!

B. Nagy Péter nyá. mk. alez.

Tisztiskola parancsnokok

	 <p><i>Pászka Géza alez. 1951-53</i></p>	 <p><i>Susa István alez. 1953-57</i></p>	 <p><i>Varga László vörgy. 1974-77</i></p>
---	---	--	---

KI HIÁNYZIK A SORBÓL?

Megfejtés

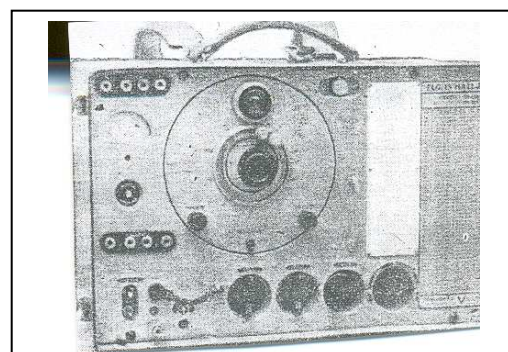
Téves hiedelmek, hibás megnyilvánulások helyreigazítása és a történelmi hűség rögzítése végett közöljük, hogy a háború utáni híradó tisztképzés a Zalka Máté Híradó Tiszti Iskolán 1949. október elsején indult meg, amikor is az internálótáborból, vagy is a semmiből, miként Bolyai egy új iskolát teremtettünk, melynek első parancsnoka a Kossuth Akadémián törzstiszti tanfolyamot végzett Kerényi József őrnagy volt. Ezt igazolja a 2000. évben jubiláló felavatott tisztek évfolyama is!

És erre büszkék vagyunk!

Lászay János főhadnagy, anno segédtszt

*„Darabolják” a Híradókat – Hamar Sándor ezredes
(2004. szeptember 18., Híradóbál)*

- rózsa itt tövis
- számoljon hangolásra, vétel
- 1-2-3-4-5-6...
... .. 98-99-100
- itt tövis, köszönöm elég lesz!
(közben megtízóraizott)

Puskás Híradó

a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület kiadványa

Kiadja:	Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület 1143 Budapest, Stefánia út 34. Postacím: 1438 Budapest, Pf. 371.
Felelős kiadó:	Dr. Lindner Miklós
Szerkesztő:	Vörös Béla
Olvasó szerkesztő:	Dr. Horváth László
Tipográfiai szerkesztő:	Hajzer György
Rovatvezetők:	Horinka Ferenc (szervezeti élet) B. Nagy Péter (tudomány és technika) Lászay János (katonai múltunk) Szepezdi Dezső (társadalmi és katonai kapcsolatok)
Fotók:	Hidasi György